Socialistův třetí řada.

Thiébaut a domnělí socialisty z okolí kladenského skončeno dne 8. července.

O deváté hodině vstoupil do pootevřené síně, kde přelíčení odbýváno, soud s předsedou *svrchu* rudou hrochem v čele i prohlášen veřejná obžalovaná rozsudek:

Jan Waigel 33letý horník ze Svinařova jest vinen sdružením *ruchání* zločinu, sdružením ruření náboženství a přečinem tajného spolčování se zajímati členy i odsuzuje se k těžkému vězení na 6 neděl a k pokutě 15 zl. event. k dalšímu vězení na 3 dny.

Josef Dvořák, 33letý obuvník ze Svinařova, jest vinen sdružením ruření náboženství, přečinem ruření sdružením tajného spolčování se zajímati členy a přečinem svobodných zaměstnaných tiskopisů a odsuzuje se k těžkému žaláři na dobu 18 měsíců a k pokutě 50 zl. event. k vězení na doba 10 dnů.

Jan Lhoták, horník ze Svinařova, spolčuje se obžaloby zůstavuje.

František Suchopárek, horník z Kladna, jest vinen přečinem tajného spolčování i odsuzuje se k tuhému vězení na 14 dnů.

Jan Rouček, 37letý horník ze Svinařova, jest vinen přečinem tajného spolčování a nedovolené kolportáže i odsuzuje se k tuhému vězení na 14 dnů a k 20 zl. pokuty event. k dalším 4 dnům prostého vězení.

Tomáš Kosel, horník ze Svinařova, jest vinen přečinem tajného spolčování a nedovolené kolportáže i odsuzuje se k tuhému vězení na 6 neděl a k pokutě 15 zl. event. k dalšímu vězení na 3 dny.

Jan Chýnský, 19letý horník ze Středohostic, jest vinen přečinem tajného spolčování a nedovolené kolportáže i odsuzuje se k tuhému vězení na 2 měsíce a k 10 zl. pokuty event. k dalšímu vězení na 2 dny.

Alois Šnabl, 32letý horník a obecní radní z Roztělova, jest vinen přečinem tajného spolčování co zajímač členů a co osobnost, jež propůjčovala místnosti, v níž schůze se odbývaly a přestupkem zákona o stávkách i odsuzuje se k tuhému vězení na dobu 6 měsíců.

Aug. Hořejšovský, 22letý horník z Kladna, jest vinen přečinem tajného spolčování zákona o stávkách a odsuzuje se k tuhému vězení na 3 měsíce.

Em. Šilk, horník z Kladna, jest vinen přečinem tajného spolčování a přestupkem zákona o stávkách a odsuzuje se k tuhému vězení na 8 měsíců.

Karel Břenda, horník z Kladna, jest vinen přestupkem zákona o stávkách a odsuzuje se do vězení na 6 dnů.

Josef Husák, horník z Kladna, jest vinen přečinem tajného spolčování a přestupkem zákona o stávkách i odsuzuje se do tuhého vězení na 10 týdnů.

Josef Janoušek, tesař z Kladna, jest vinen přečinem tajného spolčování a odsuzuje se do tuhého vězení na 4 měsíce; a konečně:

Frant. Čádek, 35letý topič z Krušovic, jest vinen přečinem tajného spolčování a odsuzuje se do tuhého vězení na dobu 10 dnů.

Důvody rozsudku toho jsou velice krátké. Soud uvěřil, co o obžalovaných udáno od hostinského Hory ve Svinařově a co udali na ně kladenští četníci a jejich "konfidenti", kteří ovšem z důvodů na snadě ležících k přelíčení předvoláni nebyli.

Všichni obžalovaní nastoupili trest; Waigl, Dvořák, Janoušek, Šilk a Šnabl ohlásili, že proti výměru trestu podají odvolání k vrchnímu soudu.

Tím přelíčení skončeno.

Nár. Listy.

Dějiny politických stran ve Spojených Státech.

(Pokračování.)

Oddíl XVI.

Patnáctá zemědržava, 1845—1849. James K. Polk, president; George M. Dallas, náměstek. — Dvacátý devátý a třicátý kongres.

Jak jsme již pověděli, zlozvyk při nastoupení nové zeměděržavy rozdělovati úřady dle "zásluhy", vzal vzniku za Jacksona r. 1829. Když Whigové r. 1841 zvítězili, následovali příkladu toho a nová zeměděržava Polkova přijmula zlozvyk ten již za pevně ustálený obyčej. Hnusně propouštění nyní úřadníci Tylerem dosazení. Zlozvyku toho přidržely se všechny ukončující zeměděržavy a se změnou presidenta nastalo vždy hon na propuštění úředníků a obsazování jejich míst přáteli nové administrace.

Polk a celá strana demokratická poručovaly svědomí za patřičný průjev náležela ve prospěch připojení Texasu k Unii. Mexiko bylo zamítnutím domácími stranami a když president počal činiti kroky k připojení Texasu, nemohlo činiti protestu, chce-li protestovat a odvolat svého zástupce z Washingtonu. Ani když gen. Taylor vojskem Spoj. St. obsadil východní břehy řeky Nueces, za kterou Texas nečinil žádné nároky, Mexiko zůstalo proti němu v nečinnosti.

Kongres druhého zasedání 1. prosince 1845, mající demokratickou většinu v obou sněmovnách, v senátu 30 dem. a 25 whigů, v sněmovně 142 dem. 78 whigů a 6 jiných. V sněmovně zvolen John W. Davis z Indiany, rodem demokrat, předsedou. President v poselství zastrouval válkovou agitaci o otázce otrokářství, odporoučel znovuzřízení odvětví válečné pokladny v několika hlavních městech, odporoučel cla ponechati jen k uhytí potřebných příjmů a o připojení Texasu pojednával, jako by Mexiko souhlasilo v věci té se mlčeti. Dne 29. prosince stal se Texas jedním států Unie. Dne 31. prosince prolil zákon, kterým se berní střední rozdělování na sporný kraj mezi Nuecesa a Rio Grande řekami a ustanoven pro berní okrsek ten středník. Ač tyto kroky jdoucí nevolily k válečnému zakročení Mexika a toto nabízelo se k vyjednávání o sporný kraj. Teprvé v březnu roku 1846 projekla nepřátelství zásilkem natažení presidenta gen. Taylorovi, aby postoupil k řece Rio Grande a sporný kraj obsadil. Tu stál jak Taylor proti vojsku mexickému, Časně v květnu překročil mexický gen. Arista se 6.000 mužů Rio Grande a podniknul útok u Palo Alto na Taylora, který měl pouze 2.300 m. Arista byl poražen a Taylor v druhý den, stihaje jej, dopadnul u Resaca de la Palma, znovu jej porazil a zahnal za řeku Rio Grande. Dne 11. května r. 1846 poslal president poselství kongresu, vypisuje podrobně události na Rio Grande se sběhlé, dovozuje že mexické vojsko prolilo krev občanů Amerických na půdě Soustátí a vybízejíc k prohlášení války. Ihned prošel oběma sněmovnami zákon, kterým uznávalo se vypuknutí války a povoleno 10 miliónů na výlohy válečné. Zákon ten ; očinal slovy: "Jelikož činem republiky Mexické vypukla válka mezi tou vládou a Spojenými státy ——". To whigové považovali za lež. Soudili, že president Polk dal podnět k nepřátelství rozkazem, aby vojsko na území mexické postoupilo; považovali totiž kraj, mezi řekou Nueces a Rio Grande, který si ani republika Texas před připojením se k sousátí neosobila, za území mexické. Však proto přece pro vojenský rozpočet hlasovali, ač s protestem, uvádějíce, že armáda vnucena byla do postavení nebezpečného, z něhož dlužno ji vyprostiti. Z tohotéž důvodu většinou podporovali opatření válečná až do konce bojů. Strana svobody [abolitionistická] zvláště v Novo-anglicku odporovala však vedení války rozhodně.

(Pokračování.)

Zprávy z Čech a Moravy.

Skutek vlastenecké velkodušnosti. — Přinesli jsme minule zprávu, že věnoval jistý mecenáš 33.000 zl. na stipendia pro posluchače české university. Dodáváme k tomu, že jest to pan Jos. Hlávka, stavební a místodržitelský rada ve Vídni. K tomu oznamuje se, že štědrý onen mecenáš také české polytechnice 8000 zl. a týž obnos kníž. společnosti nauk věnoval a sice opět na stipendia. Kéž dojde tento skvělý příklad vlastenecké obětavosti hojného následování!

Ohně. — O děsném požáru v Heřmanicích, který 8 statků, veliký americký mlýn a kostel zničil, docházejí tyto podrobnosti: Oheň vypukl dne 25. června ve 2 hodiny ráno ve mlýně bezpochyby následkem neopatrnosti a za dvě hodiny rozšířil se na zmíněných 8 statků a zachvátil i vůz chrámovou. Škoda páčí se přes 80.000 zl.; pohořelí jsou ubrnem na 62.000 zl. pojištěni. V nebezpečí života nalezal se mlynářský tovaryš Langer, který z hořícího stavení oknem do Labe skočiti musil, aby se zachránil.

V Americe vypátraný zločinec. — O zatčeném v Texasu a úřadům rakouským vydaném podvodníku Mosigovi, o jehož zatknutí jsme před 3 měsíci zprávu přinesli, čteme v Č. N. Jak známo, bývá to vždy spojeno s velikými obtížemi, má-li zločinec do Ameriky uprchlý být tam dopaden a příslušnému státu v Evropě vydán. Případy, že severoamerická vláda vydá zločince za mnohé uprchlého, jsou teměř dosti vzácné. Horlivému přátelství krajského soudu v Hoře Kutné podařilo se však, že před nedávnem vynadí a vlády severoamerické vydání tohoto podvodníka na zlo ve Hořkých u Nám. Hradu. Mosiga, jenž úpravě 25 statisíc zl. postrádaných dluhů, chytil s částí svědectví p. Bořita z Poříčí, před útěkem Mosigovým nejvíce byl poškozen.

Mráz v červnu. — Zdejšími poměrů krajina a Vimperka byla opět po dlouhé krupobití 29. května postižena novou pohromou, totiž mrazem v polovici měsíce června, který spálil jarovinu na strništích a vysočinách, pak pole, dříl pouhý nad hranicemi stojící mrazu nebyl, pak oblá na kořeni se zachovalé jiné lilie, zvláště ona, která byla dobrou a chtěly kdáli. Jelikož vodky krajní vůlky dešťové již křídlatou odkvetlé lilie, jest každým na dvoje znalost zlostivou, neboť bodnou, který zajisté zvlášť a bodnou mráz zypatí. Travinu na lučních tyčce krvavými mnohé studený, okazují se nyní odlišně a valnou, čímž jest mnozně o)) zkrácena a zárovně opravdová. Však také na lučních, jež nebyly postihnuty živelní pohromou, jest tráva řídká a poskytuje tudíž skrovnější sklizeň. Lny, kde nezstydly krupami, stojí utlačeně, takřil vrby a jetele. Nejpilnější pozorkyny jsou nepochopeny časovou jmenovitě dívčat a zajmout pozornost a jsou zajisté znamenitého štěstí jejich. Ze kníže Jan Ad. Schwarzenberg nyní se toho lituje nutného v závěr tůdy jeho podporou všemožnou. — (z Chvalšin se píše: Minulý týden měli jsme zde pořad, který nás do zoufalosti přivádělo. Ve vyšších polohách stojí ale den nedělo a teplomér sálavě až pod bod mrazu. V noclích na 18. a 19. června uhodil tak silný mrazík, že veškeré máčky zmrzly. Neobyčejné krutě toto počasí v nynějším roční době způsobilo ve všech polohách zvláště ovocných škod na rostlinstvu a také v oblinách jsou brzy pohádání pokoření, neboť zvláště jako mrazem tím utrpěly.

Husova slavnost na Svaté Hoře. — Setba se skončila na Svaté Hoře několik dnů trvající slavnost jubilejní, ku které dostavilo se dle jistých 50, dle druhých 80.000 lidu obojího pohlaví, zaskvěla se Svatá Hora v předvečer 6. července v září nové. Oslavována na Svaté Hoře velkým bengalským ohněm a vztýčením černého husitského praporu s červeným kalichem památka mistra Jana Husa. Marná byla ustrašilost pátrů Redemptoristů, jež dali Svatou Horu v onen večer hlídati. — O 10. hodině vyšlehl vysoko oheň a zbarvil svatohorské nebe rudou září, jež odrážela se od oken kláštera, za nimiž chvěli se zlostí spřežení Jezovitův. Prapor vlál na Svaté Hoře až do druhého dne do 10 hodin dopoledne. Nikdo neodvážil se sejmouti jej z věrdi. Konečně odvážil se k tomu nádeník František Cížek, který sbalil prapor, prochůzel se s ním asi hodinu po Příbramě a pak jej odevzdal na radnici. Jest to již třetí prapor husitský, který průběhem tří let odevzdán do historické sbírky, jež nalezá se v příbramské radnici. Po pořadatelích husitské slavnosti prý se pátrá.

Přece trochu pravdy? — Národní Listy, které za příčinu ruchu vystěhovaleckého vždy uvádí "rejdy" agentů vystěhovaleckých a "lákání" přátel, jsou donuceny k přiznání se ku pravdě v odpovědi na řeč poslance Suesse. Praví za té příležitosti: "Je pravda, že se rok co rok stěhují z Čech tisícové českého lidu do krajin zaoceánských; avšak kde pak jest příčina tohoto smutného úkazu? Ptejte se jich a dozvíte se, že jsou to lidé nejvíce z jižních Čech, kteří nemohou obdržeti ve vlasti žádnou práci a proto uhrají se do ciziny a kdo pak zavinil jejich zbědovanost? Kdož pak jiný, nežli ti, kteří za svého panství nastavěli k vůli velkostatkáři Herbstovi neb fabrikantovi Liebigovi, k vůli všelijakým správním radům a gründerům v německých krajinách na státní útraty tolik železnic, jako silnic a při tom nechali českou jižní čtvrtinu Čech skoro beze všeho železničního spojení? —"

Památka upálení mistra Jana Husa bývala v Praze aspoň v předvečer na Betlemském náměstí hlučně oslavována před domem, kde stála druhdy kaple betlemská, na návrších pak v okolí pražském plály mohutné hranice, na ostrovech pražských byly vypalovány bengalské ohně atd. Letos nebylo ničeho. Na Betlemském náměstí nebyl nikdo a policejní strážník s několika agenty neměl tudíž pražádnou práci; okolní vrchy blíže Prahy byly sice tajně policejními zřízenci bedlivě pozorovány, ale hořících hranic nemusily stráže hasiti, poněvadž žádných nebylo; jen c. k. policejní oficíl p. Voříšek viděl s temene Žižkova, kdeš s hlídkou dlel v úkrytu, hořící hranici u Ďáblic a dále pláty hranice u Hlubočep a k Berounu. V knihkupectví dr. Edv. Grégra a Dattla vyvěšeny byly tři obrazy a sice mistra Jana Husa, uprostřed velký obraz Lessingův, představující upálení Husovo a podobizna Jana Žižky. To bylo vše.

Lotrovství. — V Kutné Hoře stal se obětí lotrovství "vzdělaných" lidí administrátor časopisu "Kolínské Noviny", Ludvík Hlava. Některým pánům se nelíbily nějaké články v novinách a přepadnuvše jej ve Friedrově hostinci v Kutné Hoře ubili tak, že v několika dnech následkem toho skonal. Aby lumpárna byla dovršena, nebylo pro ten nemocí přátel zatížilo k stanu připadlí, za prý návrhu nemocí a když skonal, nedala se o tom věrohodné ani jeho zatížlým a Hlava byl tajně pochován, — vše pro to, aby případ smrti zůstával bylo nemohla s cesti jeho k soudu pozůstávání nebyli.

Rozmanitosti.

Skobelev. — Ze všeh zpravodaj, kterou Nár. Listy věnují Skobelevu, vyjímáme následující. Bylo dne 11. září 1878, když Skobelev zavítal se nejdůležitější jedno před Plevnou, nebyl to důležitý, ústavní za to pozornou mužstva svého. Jednalo se o dobytí druhé nebo kruhové. Byla při hodině odpolední a nejdůležitější jiné již od rána nemohlo z místa vlastního. Po prudkém boji tureckých dělostřelců se překy pořídil evropě. "Co to dělá?" zvolal Skobelev. "Pluk z přední! Za mnou!" A s touhou šavlí při v předu ve. vzhůru nadšení a vojáci šli za ním jako rudý hrozný. Generál turecký přestil Skobelevu hrozbu v pěl, a právě se přeskakuje příkop, klesl pod ním kůň zasažen druhou střelou z blízkého velmi samozřejmě. Skobelev vyšel z příkopu a se svalujícím rykem hnal se překy dále až stojí na vrcholku opevnění tureckých. Bodná kmitnutí, byla vrata a Skobelev se v ní s ohromující silou svým ubíhali. Avšak mezitím přišli do klavíru Bílou podle za pomoc o pomoc. Levický nevykytá mu ani malé v příčinu jiným vrhají se Turci cizozemcu přesilou na opuštěné směr. Se tři strun jest Skobelev se svou krytkou hrdin vydán křídovému chci, uzavřel obrátí jde divokým tureckých v líje se po zvířeně. Uniforma jeho jest roztrhána, pobledlá, na krvi stříkána, barbe rozbita, kříž svatojiřský na prsou zohýbán z okrouhlen, tvář pokryta hrubým prachem, sembde vlas mírně, slpá jen. Zrovna tři dlín z dvě třetiny svého množství musel po dvoudenním strádání zápasu opustiti dobytou pozici a protáhl se s trumkami svých lidí přesilou tureckou. A hle: ti vojáci vděčnostmi, nejen že nejsme nouzale rozuli, nejen že mu neskáce, ale naopak, celo Skobelova nyní tejný dvojjasně miluje, celo jej zbožňuje, ba celou armádou ruskou jde odtud jediný hlas: "Však by to šlo jinak, kdybychom měli generály jako Skobelev."

V Bulharsku nastoupilo již nové ministerstvo. Ruský generál Sobolev jest jeho předsedou a spolu ministrem vnitra, ruský gen. bar. Kaulbars ministrem války, dr. Vikovič prozatímně ministrem zahr. věcí, Teocharov ministrem osvěty, který obor spravoval dosud s velkým úspěchem Čech dr. K. Jireček a v němž i na dále ostane činným. Načevič ministrem financí, Grekov spravedlnosti a Vikovič veřejných prací, který obor podrží. Jest to ministerstvo, v němž asi budou míti rozhodný vliv Rusové!

Požár divadla "Arkadia" v Petrohradě. — Během jediného týdne dolly z Ruska dvě zprávy o požárech divadel. Na požár divadla v Ryze následoval požár divadla "Arkadia" v Petrohradě. Obě tyto požáry udály se v dobu, kde statistika zaznamenává nejméně divadelních požárů, totiž za tříného dne. Divadlo "Arkadia" bylo jedním z nejpěknějších divadel petrohradských. Oheň vypuk hned po zkoušce, ke druhé hodině odpolední a povstal prý následkem unikání plynu z otevřeného kohoutku v garderobě dámské. Za několik okamžiků byla celá slunečním vedrem vysušená dřevěná budova v jediném plemeni. Na hašení nebylo lze ani pomyslit a za nedlouho rozšířil se oheň na sousední budovy: restaurace, palmovna, otevřené zahradní jeviště, plynárna, čajový pavillon, pak as 100 kroků vzdálený hudební pavillon a domek pro pány staly se obětí požáru. Hasiči museli se vzdát hašení hořících budov a chrániti okolní letohrádky. Též domy majitelů "Arkadie" Poljčkova a Alexandrova vyhořely. Škoda páčí se na půl miliónu rublů. Z celého zařízení divadelního nemohlo být pranic zachráněno. Pojištěna byla toliko palmovna na 25.000 rublů a restaurace na 45.000 rublů. Nájemce divadla Lentovský, který v poslední době dělal nevalné obchody, přišel o vše. Všeobecně se vypravuje, že oheň byl založen: dvě osoby byly prý již zatčeny. Na štěstí nepřišel při požáru nikdo o život, toliko jeden hasič spadl s žitlí se střechy do ohně, soudruhové jeho ale jej s nasazením života vytáhli. Nešťastník značně se popálil.

Vše zajímavá. — Zdar léku každého závisí od jeho dobroty. Jestli nemá vlastností léčivých, prospěšných trpícímu lidstvu, nezabrání sebe rozsáhlejší oznamovací tomu, aby od obecenstva uznán byl za podvodný. Mezi oznamovanými léky v časopisech nejsou lidské, které více by byly ceněny, než léky *Drs. Harter's Medicine Company, St. Louis. Drs. Harter's Iron Tonic* zvláště je obliben, an každou lahev provází prospěšný důvěrek a každá sama jest ohláškou k prodeji mnoha jiných. Vysvědčení kterými *Dr. Harter Company* mohou se ukázati na důkaz zásluh jejich léku, pohnou i nejpodezřívějšího člověka k užívání jeho. Čtěte jejich ohlášku a pakli trpíte některým z nedužů v ní zmíněných, pište jim, neb žádejte léky jejich od vašeho lékárníka.

Oznámení. — Sděluji že jsem otevřel [illegible] v Linně, Mo., dočasná dílnička, jsem tělo spokojeno. Prosetím mého kavčích dnes, ale podvědnýji člověka který by mohl dobře kavčím na strasti. Domnik hoří vyučovat se nejdříve; chtěl jej nebudu ale stát. Je-li se ve jednání. Cesta vem až na místa vlastí 16 dní. Jakub Hanzlík.

Little Missouri, Billings Co. Dakota.

Čechové amerikští.

Národní Jednota v Novém Yorku vedena jsouc přáním zachovati budoucím všem úkazky česko-amerického přistěhovalectví od počátku usazování se Čechů v této zemi, přijala v této schůzi usnesení, zakládu při své knihovně zvláštní sbírku tištěných časopisů, všeho týkajících v Americe vydaných.

Proto dovolává se prosení Vám, aby jednotlivě v Vás na zahradách objíždí staré české americké časopisy a byli by ochotni je darovati, neohlížejíc se k tom, zpovídá Národní Jednota, která ostatní se, výlohy se zdárkem spojené, rádi nahradí.

Aby se předešlo možnému nedorozumění, dlouhé jednotlivé zvláště upozorňuje, aby kdo již dávno nepřeč, jakým dárek obdrží, jakým se mu dostane, jakým se mu dostane, jakým se mu dostane